

เป็นไปได้หรือ..ที่แม่ชีจะเนรมิตกาย ขึ้นไปบนท้องฟ้าได้จริง ๆ ?

จากที่เคยอ่านพระไตรปิฎกมา เรื่องนี้ไม่ใช่เรื่องเหลือวิสัย
ที่ผู้ทรงอภิญญาจะทำได้ ซึ่งกรณีนี้ก็คล้าย ๆ กับ **เรื่องของ
พระจุพนันทก** ที่หลังจากบรรลุธรรมแล้ว ท่านสามารถใช้ฤทธิ์
เนรมิตกายได้ 1,000 กาย และแต่ละกายนั้น อยู่ในอิริยาบถ
ที่แตกต่างกัน ซึ่งท่านเป็นเลิศกว่าภิกษุทั้งหลายในด้านผู้
เนรมิตกายอันสำเร็จด้วยฤทธิ์ทางใจ (มโนมยิทธิ)

ลองศึกษาเพิ่มเติมในพระไตรปิฎก เล่มที่ 26 พระสุตตันต-
ปิฎก เล่มที่ 18 ขุททกนิกาย วิมาน-เปตวัตถุ เถร-เถรีคาถา จุฬปัณณก-
เถรคาถา และในอรรถกถา ขุททกนิกาย เถรคาถา ทสกนิบาต
จุฬปัณณกเถรคาถา

พระไตรปิฎก เล่มที่ ๒๖ พระสุตตันตปิฎก เล่มที่ ๑๘ ขุททกนิกาย วิมาน-เปตวัตถุ เถร-เถรีคาถา

๔. จุฬปัณณกเถรคาถา กาถาสภาชีวิตของพระจุฬปัณณกเถระ

[๓๗๓] เมื่อก่อน ญวนเกิดเกิดแก่เราข้า เราจึงถูกดหมัน และพี่
ชายจึงขับไล่เราว่า จงกลับไปเรือนเดี๋ยวนี้เถิด เราถูกพี่ชายขับไล่แล้ว
ไปยืนร้องไห้อยู่ที่ใกล้ซุ้มประตูสังฆาราม เพราะยังมีความอาลัยในศาสนา
พระผู้มีพระภาคได้เสด็จมา ณ ที่นั้น ทรงลูบศีรษะเรา ทรงจับแขนเรา
พาเข้าไปสู่สังฆาราม พระศาสดาทรงอนุเคราะห์ ประทานผ้าเช็ดพระบาท
ให้แก่เรา ตรัสว่า จงอธิษฐานผ้าสะอาดผืนนี้ให้ตั้งมั่นดีโดยมณสิการว่า
รไซรหณฺฬ ผ้าสำหรับเช็ดอุลฺลิจฺจ จงตั้งจิตให้มั่น นัง ฌ ที่ควรข้างหนึ่ง
เราฟังพระดำรัสของพระองค์แล้ว เกิดความยินดีในศาสนา ได้
บำเพ็ญสมาธิให้เกิดขึ้นเพื่อบรรลุประโยชน์อันสูงสุด เราระลึกถึงชาติ
ก่อนๆ ได้ ชำระทิพยจักขุให้หมดจดแล้ว ได้บรรลุวิชา ๓
คำสั่งสอนของพระพุทธเจ้า เราได้ทำสำเร็จแล้ว พระจุฬปัณณก-
เถระ ได้เนรมิตตนขึ้นพื้นหนึ่ง น้อยที่ชวักมพวนอันรื่นรมย์ จนถึง
เวลาเช้ามาบอกนันท ครั้นนั้น พระศาสดาทรงส่งทูตไปบอกเวลา
กัฏฐาหารแก่เรา เมื่อทูตบอกเวลา กัฏฐาหารแล้ว เราได้เข้าไป
เฝ้าโดยอากาศ ถวายบังคมพระยุคลบาทของพระศาสดาแล้ว นัง
ฌ ที่ควรส่วนข้างหนึ่ง ลำดับนั้น พระศาสดาทรงรับรองเราผู้
ถวายบังคมแล้วนั่งอยู่ เราเป็นผู้ควรบูชาของโลกทั้งปวง เป็นผู้
ควรรับของอันเขานำมาบูชา เป็นนาบุญแห่งหมู่มนุษย์ ได้รับ
ทักษิณาทานแล้ว.

๑- ม.อ. เล่ม ๓๒/ข้อ ๑๖

ด้วยอรหัตตมรรคแล้ว พระไตรปิฎกและอภิญญา ๕ ได้มาถึงแล้วแก่พระจุฬปัณณกนั้น. พระศาสดาเสด็จ
ไปพร้อมกับภิกษุ ๔๙๙ รูป แล้วประทับนั่งบนอาสนะที่บุคคลจัดแจงไว้แล้วในบ้านของหมอชวก. ส่วนพระจุฬปัณ
ณกไม่ได้ไป เพราะพระทัยชยไม่ได้รับนิมนต์เพื่อการศึกษาไว้สำหรับตน.

พอหมอชวกเริ่มจะถวายข้าวยาก พระศาสดาทรงเอาพระหัตถ์ปิดบาตรเสีย. เมื่อหมอชวกกราบทูลว่า
เพราะเหตุไร พระองค์จึงไม่ทรงรับ พระเจ้าข้า ดังนี้ พระองค์จึงตรัสว่า ในวิหารยังมีภิกษุอยู่ ๑ รูป ชวัก.

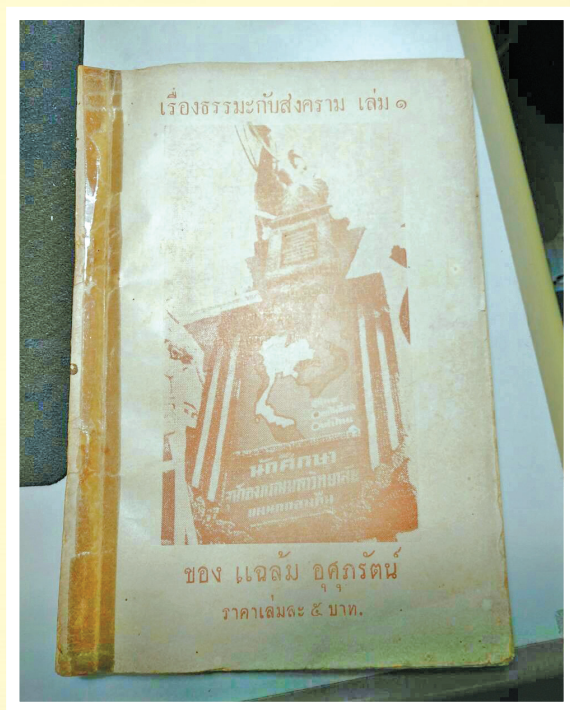
หมอชวกนั้นจึงส่งคนไข้ไปว่า เปนะ พนาย เสด็จไปพาพระคุณเจ้าที่นั่งอยู่ในวิหาร แล้วนำมา. แม้พระจุฬ
ปัณณกเถระ ก็นั่งบริษัทธิภิกษุ ๑,๐๐๐ รูปให้ไม่เหมือนกัน แต่ละรูปมีรูปร่างและการกระทำคนละอย่าง. คนไข้ขับเห็น
ว่าภิกษุในวิหารมีมากรูป จึงไปบอกหมอชวกว่า ในวิหารมีภิกษุสงฆ์มากกว่าภิกษุสงฆ์. กระผมไปรู้จักพระคุณเจ้า
ที่ให้ไปนิมนต์มา. หมอชวกทูลถามพระศาสดาอีกครั้งว่า ภิกษุที่นั่งอยู่ในวิหารชื่ออะไร พระเจ้าข้า? พระศาสดา
ตรัสว่า ชื่อจุฬปัณณก ชวัก. หมอชวกสั่งคนไข้ชวักว่า เปนะพนาย เสด็จไปเล่าถามว่า รูปไหนชื่อจุฬปัณณก แล้วจ
นินตทานรับนำมา.

ฉะนั้น การเนรมิตกายได้ ก็ไม่ใช่สิ่งที่เป็นไปไม่ได้สำหรับ
ผู้ฝึกสมาธิมาดีอย่างหลวงปู่ดปากน้ำและทีมงานทำวิชาของท่าน
อีกทั้งในสมัยนั้นก็มีพยานยืนยันมากมายในอนุภาพต่าง ๆ
ของวิชาธรรมกาย

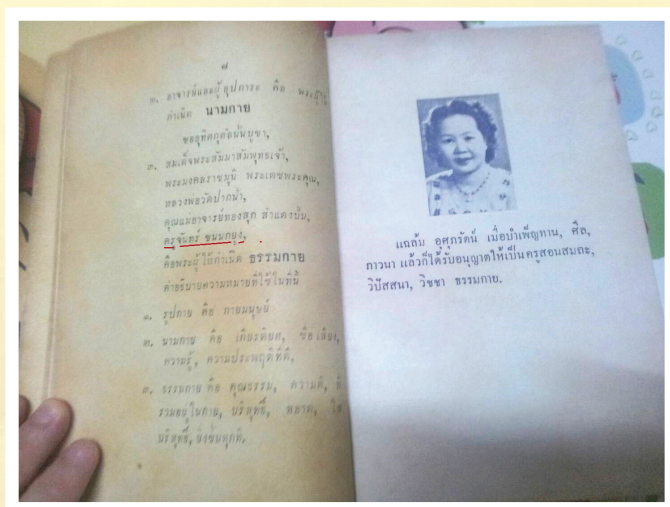
ที่สำคัญ...ก็มีหลักฐานทางประวัติศาสตร์ชัดเจนว่าคุณยาย
อาจารย์มหารัตนอุบาสิกาจันทร์ ขนนกยูง ท่านมีชื่อเสียงทางด้าน
วิชาสมาธิมาก ซึ่งมีบันทึกไว้ใน นิตยสารวิปัสสนาบันเทิงสาร
และยังมีหลักฐานยืนยันใน หนังสือเรื่องธรรมะกับสงคราม
เล่ม 1 โดยคุณแฉล้ม อศุภรัตน์ ซึ่งมีชื่อคุณยายอาจารย์ ในฐานะ
เป็นครูสอนวิชาธรรมกาย อีกทั้งยังมีหนังสือสุทธิแม่ชี ซึ่งแสดง
ให้เห็นว่า ท่านบวชชีและทำวิชาอยู่กับหลวงปู่ดปากน้ำจริง

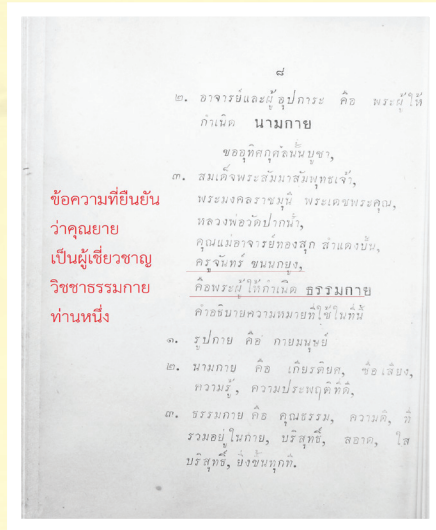
รูป 1

รูป 4

รูป 5

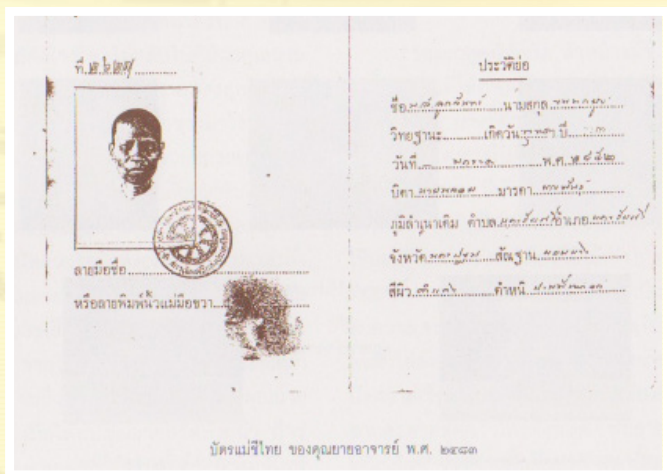
ข้อความที่ยืนยัน
ว่าคุณยาย
เป็นผู้เชี่ยวชาญ
วิชาธรรมกาย
ท่านหนึ่ง

รูป 6

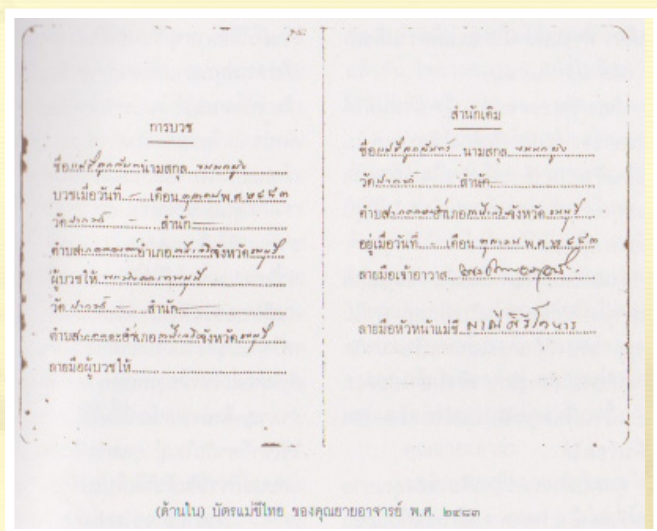

รูป 7

- รูป 4-7 หนังสือเรื่องธรรมะกับสงคราม เล่ม 1 ที่มีชื่อคุณยายอาจารย์ฯ ในฐานะที่เป็นครูสอนวิชาธรรมกาย

รูป 8

รูป 9

- รูป 8-9 หนังสือสุทธิแม่สี ที่เป็นหลักฐานว่าท่านบวชอยู่ที่วัดปากน้ำและศึกษาวิชาธรรมกายกับหลวงปู่วัดปากน้ำในช่วงนั้น